

*Herr Professor, das ist ja nicht zu fassen,
das fuhlt sich ja an wie echte titten*

Celluloid, het materiaal waar tegenwoordig pingpongballetjes en plectrums van wordt gemaakt, maar vroeger ook als basismateriaal voor LP's en film diende, prijkte inmiddels al op vele flyers: van Lowlands en poptempel Paradiso naar een enorm aantal gigs in binnen- en buitenland. In een tijd waar "You Tube" elke aardse uithoek via de glasvezelkabel zichtbaar maakt, komen de *Celluloid Gurus* met groezelige bakken vinyl en nog dubieuzere 8 millimeter films. Een gesprek met Ron (geluid, jongerenwerker en rij-instructeur) en Joep (beeld en medewerker in de zorg), de twee *Gurus* over het flinterdunne randje naar de afgrond der kitsch, over het aanraken van Iggy Pop en over de scherpe driehoek tussen *Dokter Snuggles*, Alfred Hitchcock en *Schulmädchen Report*.

Hoe zijn de Celluloid Gurus ontstaan?

Ron: Jarenlang was ik DJ in de *Fenix* te Sittard, in die tijd hebben Joep en ik samen in twee bands gespeeld. Daarna zijn we elkaar op deze manier tegengekomen, Joep verzamelde filmpjes, ik verzamelde vinyl. Het meeste materiaal kon ik helaas niet draaien in de *Fenix*, want de mensen willen hitjes horen.

Joep: Ook de erotische filmpjes kon ik nergens kwijt, een keer per jaar organiseerde ik voor vrienden een Herenavond, waar die filmpjes dan gedraaid werden. Obscuur spul, dat kun je moeilijk aan het publiek tonen. De eerste gig was bij *Ernestos*, daar kon je in die tijd proefballonnetjes oplaten, Ron werd gevraagd te draaien en ik moest mee. De lokale platenboer heeft ons *Celluloid Gurus* gedoopt. Het gonsde op de markt, zelfs na sluitingstijd: "wat heb ik gehoord, wordt er hier porno gedraaid...?" Na een week hadden we twee optredens, na twee weken vier, het bleek een succesformule.

Ron: We begonnen in september en in juni werden we gevraagd voor *Lowlands*. We hebben onszelf in het begin kapot gelachen, en nog steeds. We zijn gewoon hobbyisten, liefhebbers en we blijven elkaar en het publiek verrassen met nieuw materiaal.

Wat is jullie formule in een notendop?

Joep: 8 millimeter and Vinyl Sleaze Experience. Het moet één grote *aha Erlebnis* zijn. Het is een mix van *dragraces*, *Berenboot*, *Mohammed Ali* maar ook *Emmanuelle* en *Schulmadchen Report*, wat je stiekem vroeger op Rtl+ keek.

Ron: En ook de muziek sluit daar bij aan, maar zal voor het grote publiek weinig bekende namen hebben. Maar daardoor niet minder lekker! Enkele voorbeelden zijn Mustafa Ozkent (wie kent em niet?), Green Hornet, Keb Darge, Richard Holmes en Bobby Forrester. Per optreden selecteer ik platen, van *uptempo soul en funk* naar rauwe rock en punk. Elke avond leggen we de accenten anders, maar het blijft te vangen onder één concept.

Joep: Als de hammondorgeltjes de boventoon voeren dan zie je wat meer bloot. Maar bij zZz draai ik de *Texas chainsaw massacre*. Of *Jaws of Birds*, elke scène heeft in principe zo zijn eigen muziek. Maar ook dat kan schuiven. Onze kracht ligt op het afstemmen van geluid en beeld, dat zijn twee verschillende disciplines. Tijdens het optreden heb je te maken met het publiek, met je eigen *flow* en met wat de ander doet.

Ron: Je moet continu anticiperen op de situatie én op elkaar, dat kan soms mis gaan. Joep wilt een bepaald nummer bij een film en als dat niet lukt dan baal je wel flink. *Timing* is alles.

Wat is jullie favoriete quote?

In koor: *Herr Professor, das ist ja nicht zu fassen, das fuhlt sich ja an wie echte titten, herr Professor*. En dan komt de vrouwelijke *Frankenstein* pop tot leven. Duitse humor is soms wat moeilijk maar wel tenenkrommend leuk.

Ron: We hebben een aantal van die goede oneliners op een cd-tje gebrand. Tijdens een rustig nummer mix ik ze gewoon erdoorheen. We hebben ook een sample van twee minuten gehijg, waar helemaal niet gepraat wordt. Geweldig!

Wat vinden jullie van nieuwe media zoals Youtube?

Youtube is totaal geen concurrent van ons, het is heel digitaal. Het medium waarmee wij werken, de 8 millimeter film, is de analoge voorouder van *Youtube*. Daarmee werd het privé gebruik van video in de jaren 60 in een keer voor iedereen beschikbaar. De jongeren vragen zich nu af wat dat voor apparaten zijn waarmee wij werken. De ouderen mensen die herkennen het materiaal: “zo een ding heb ik nog op de zolder staan.” We houden met de Gurus zo de “oude media” in stand, want daar ligt ons hart. *Youtube* heeft niks met ons te maken. De platen en films die hier staan daar hebben we voor gewerkt, daarvoor moeten we zoeken en dat geeft voldoening. Een wereldwijde persing van 500 stuks, dat heeft waarde.

Platen en films zijn wel vergankelijk...

Ja, het materiaal vergaat na veel gebruik, daarom we struinen rommelmarkten en E-bay af. Mp3 is digitaal en dat is eigenlijk niet veel meer dan enen en nullen op een stukje plastic. Ons

materiaal wil ik niet digitaliseren, het grijs worden van platen is inherent aan het medium, geeft het zijn charme. Een film of plaat is tenminste wel benut, over 100 jaar valt het toch wel uit elkaar. *Youtube* filmpjes worden dagelijks overspoeld door duizenden andere filmpjes, dat is pas vergankelijk. Kijk eens naar de gigantische hoeveelheid beelden op MTV...tsak, tsak, tsak. Wij bieden ruimte voor het beeld en geluid, zonder ons te conformeren aan de hitjes van de dag. Opvoeden klinkt heel stichtelijk maar willen laten zien dat er meer is dan de *mainstream* dingen. Wij tonen een *zeitgeist* en doen dat door middel van onthaasting. Van slaaf van het publiek naar vis in het water.

Spelen op Lowlands...hoe was dat?

Joep: Ron belde: “Joep ga eens effe zitten...we gaan naar Lowlands.”

Ron: Ik ben zelf zo brutaal geweest, ik heb een mailtje naar Mojo gestuurd. Zo werkt het gewoon. Je hoeft je niet groter voor te doen dan je bent, maar wanneer je enthousiast overkomt en een goede website hebt...

Joep: En wat bleek, die Erik van Eerdenburg (de Jan Smeets van Lowlands, rd) is ook een liefhebber is van 8 millimeter. En hij vond de muziek vet, hij heeft er persoonlijk voor gezorgd dat we op het festival stonden.

Ron: Als je dan over het terrein loopt en je ziet de tent waar je instaat dan slaan de gierende zenuwen je om de oren. Maar het was helemaal afgeladen vol, een geweldige ervaring.

Joep: Ron heeft met zijn linkerhand nog Iggy Pop aangeraakt. Godverdomme. En ik plof neer in de artiestentent en wie zit daar...: Rembo van *Rembo en Rembo*. Mijn held! Ik zeg tegen Rembo: “wat mij nou overkomt, ik zie eerst Iggy Pop en nou zie ik jou, daar wordt ik pas echt blij van”. Daarna hebben we nog een uur met hem zitten ouwehoeren.

Stijgt het succes jullie soms niet naar het hoofd?

Ron: We zijn een paar keer in Zwitserland geboekt, je komt in een hotel je doet het raam open en je kijkt naar de Alpen. Dan denk je *mwah*, we hebben het best wel voor elkaar met onze filmpjes en plaatjes.

Joep: Maar je weet ook dat het zo afgelopen zijn. We gaan niet naast onze schoenen lopen. Al die bekende lui die we ontmoetten hebben ook gewoon zweetvoeten en moeten ook hun reet afvegen. En we slapen meestal gewoon in de bus, die hebben we omgebouwd tot camper. Bovendien kunnen we eruit projecteren voor ons concept Celluloid Guerrilla.

Maar in het buitenland voel je wel de glamour, dan word je wel wat meer *gevipt*, dat is wel leuk. En ja, we zijn gewoon mensen en we hebben ook gewoon ego's. Maar maandag zit je wel weer gewoon op je werk...

Hoe zien de Gurus de toekomst tegemoet?

We moeten dit doen met hart en ziel. Maar we zijn ons erg bewust van het feit dat we op een grens balanceren dat het echt kitsch wordt, dat het over de rand valt en niet meer leuk is. We willen ook niet alleen maar borsten laten zien, we willen ook prikkelen met andere beelden. Het concept is *camp*, maar het kan inhoudelijk toch wel interessant zijn: het kan *camp* ontstijgen. We worden sinds anderhalf jaar steeds vaker gevraagd voor culturele evenementen zoals audiovisuele festivals en de KunstTour in Maastricht. Omdat toeschouwers kunnen ervaren dat dit weloverwogen kwaliteitsmuziek is, is het een soort cultureel verantwoorde *camp*. Zowel *Emmanuele* als *Mohammed Ali*, *Doctor Caligari* en *Hitchcock* komen op een avond langs. En dat op 8 millimeter. Om het voor onszelf leuk te houden spelen we maximaal twee keer per maand en blijven we zoeken naar nieuw materiaal, zodat we niet alleen ons publiek maar ook elkaar blijven verrassen. Erotiek verkoopt heel goed als act, maar er is inhoudelijk meer dan dat. Het is hollen en stilstaan met de *Gurus* maar de knipoog moet altijd duidelijk blijven.

De Celluloid Gurus spelen tijdens de KunstTour 10 op 23 mei in de Timmerfabriek.

Meer informatie vindt u op www.celluloidgurus.nl en www.kunsttour.com